

Temeljem članka 8. i 27. Statuta Grada Zadra („Glasnik Grada Zadra“, broj: 9/09, 28/10, 3/13, 9/14, 2/15-pročišćeni tekst, 3/18 i 7/18-pročišćeni tekst) i članka 7. Odluke o javnim priznanjima („Glasnik Grada Zadra“, broj: 5/01, 7/01, 6/03, 6/06, 4/07-pročišćeni tekst i 11/09), **Gradsko vijeće Grada Zadra, na ___ sjednici, održanoj dana _____ 2019. godine donosi**

O D L U K U

Članak 1.

NAGRADA GRADA ZADRA dodjeljuje se **gospođi SANJI PETROVSKI** za zapažene uspjehe u području kulture i doprinose razvoju plesne umjetnosti.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objaviti će se u „Glasniku Grada Zadra“.

KLASA: 061-01/19-01/01

URBROJ: 2198/01-1-19-

Zadar, _____ 2019. godine

GRADSKO VIJEĆE GRADA ZADRA

PREDSJEDNIK

Zvonimir Vrančić, dr.med.

Glazbena škola Blagoje Bersa Zadar (ravnateljica Branka Višić Karavida)

Dr. Franje Tuđmana 24 e,

Zadarski komorni orkestar (predsjednica udruge Linda Ivić Bijuklić)

Don Ive Prodana 4 b

i

Gradska glazba Zadar (dirigent Dražen Habuš)

Dr. Franje Tuđmana 24 c

GRAD ZADAR

ODBOR ZA DODJELU JAVNIH PRIZNANJA

Narodni trg 1

23 000 Zadar

Prijedlog za dodjelu godišnje nagrade grada Zadra g-đi Sanji Petrovski

Područje za koje se prijedlog podnosi: kultura, odgoj i obrazovanje

Kratak životopis i obrazloženje:

Sanja Petrovski rođena je u Šibeniku. Klasično plesno obrazovanje stekla je i usavršila u Internacionalnoj školi Ane Roje i Oskara Harmoša u Primoštenu od 1970. do 1982. godine. Suvremeni ples, moderni balet, jazz dance, fizički teatar i biomehaniku savladala je kroz niz radionica i seminara u Hrvatskoj i Europi.

U Zadarski COUO Juraj Baraković zapošljava se 1978. godine kao nastavnik klasičnog baleta Odjela za ritmiku i ples glazbene škole, te se priključuje ansamblu Škole " Studio", koji je intenzivno nastupao za potrebe škole i grada.

1980. polaže audciju za baletni ansambl HNK u Splitu gdje radi do 1985. godine kada se vraća u Zadar, u Glazbenu školu. Paralelno s radom u školi radi i u tadašnjem Omladinskom domu s djecom mlađeg uzrasta, te s plesnom grupom Kiks Miks.

Početkom Domovinskog rata, u jesen 1991., priključuje se Vodu za kulturu i sudjeluje u prvom hrvatskom kabareu Cabaret sklonište. Treba posebno istaknuti da je zahvaljujući njenom radu i pok. Nives Šimatović Predovan zadržan kontinuitet rada plesne škole u tim teškim ratnim godinama.

Zahvaljujući tome plesna škola je ne samo zadržala kontinuitet, već je nastavila rasti. Broj učenica, kao i interes za bavljenje plesom bio je sve veći, te je zahvaljujući tome došlo i do inicijative za otvaranje srednje plesne škole.

Brojne njene su učenice nastavile obogaćivati zadarsku plesnu scenu otvarajući i vodeći različite plesne tečajeve i poduke.

S kolegicom Nives Šimatović Predovan osniva Zadarski plesni ansambl u kojem do danas djeluje kao plesačica, koreografkinja i umjetnička voditeljica.

Kroz 28 godina postojanja ZPA gospođa Sanja Petrovski je s njim ostvarila 50-tak cjelovečernjih predstava. Neke od njih publika je imala priliku vidjeti i kao dio programa Zadarskog kazališnog ljeta. Također, kao koreograf u

dramskim predstavama, surađuje s Kazalištem lutaka Zadar, Zadarskim madrigalistima, HNK Zadar, te s međunarodnim festivalom Zadar snova.

Osnivač je Večeri plesne minijature, okupljanja zadarske plesne scene u čast Dana Grada Zadra, organizatorica je proslave Svjetskog dana plesa u našem gradu. Posebno treba istaknuti plesni festival Monoplay, koji je g-đa Petrovski osnovala prije 11 godina i koji je jedini takav festival u ovom dijelu Europe.

Ciklus emisija na trećem programu Hrt-a posvećen ovom festivalu svjedoči o interesu medija za njegovu posebnost i jedinstvenu koncepciju, koja našem Gradu daje imidž plesnog i kulturnog centra .

Kao plesni i kazališni kritičar i publicist surađuje s Plesnomscenom.hr, portalom za kazališnu i izvedbenu umjetnost. Aktivna je članica Nomadske plesne akademije Hrvatska koja okuplja plesne organizacije i samostalne umjetnike koji djeluju na području suvremenog plesa u Hrvatskoj. Autorica je dijela Monografije GŠ Blagoje Bersa Zadar koji se odnosi na plesni odjel. Magistrica je hrvatskog jezika i književnosti te doktorantica na odsjeku za filologiju Sveučilišta u Zadru.

Iz svega je navedenog vidljivo je da je g-đa Sanja Petrovski cijeli svoj radni vijek posvetila unaprijeđivanju plesne umjetnosti u gradu Zadru na svim razinama. Zahvaljujući njenom pedagoškom i umjetničkom radu naš grad je, odmah nakon Zagreba, prepoznat u cijeloj Hrvatskoj kao centar plesne umjetnosti.

Dokumentacija u prilogu:

- 1) Monografija GŠ Blagoje Bersa Zadar
- 2) Monografija Festivala Monoplay
- 3) Programske knjižice

Predlagatelji:

GŠ Blagoje Bersa – Branka Višić Karavida, ravnateljica

- Dražen Habuš, predsjednik ŠO

Zadarski komorni orkestar – Linda Ivić Bijuklić, predsjednica udruge

Linda Bijuklić

Gradska glazba Zadar – Dražen Habuš, direktor

U Zadru, 2. listopada 2019. godine

Dina Bušić
Sanja Petrovski

70 godina

Glazbene škole

BLAGOJE BERSA

Zadar

Riječ autorice teksta o Plesnom odjelu

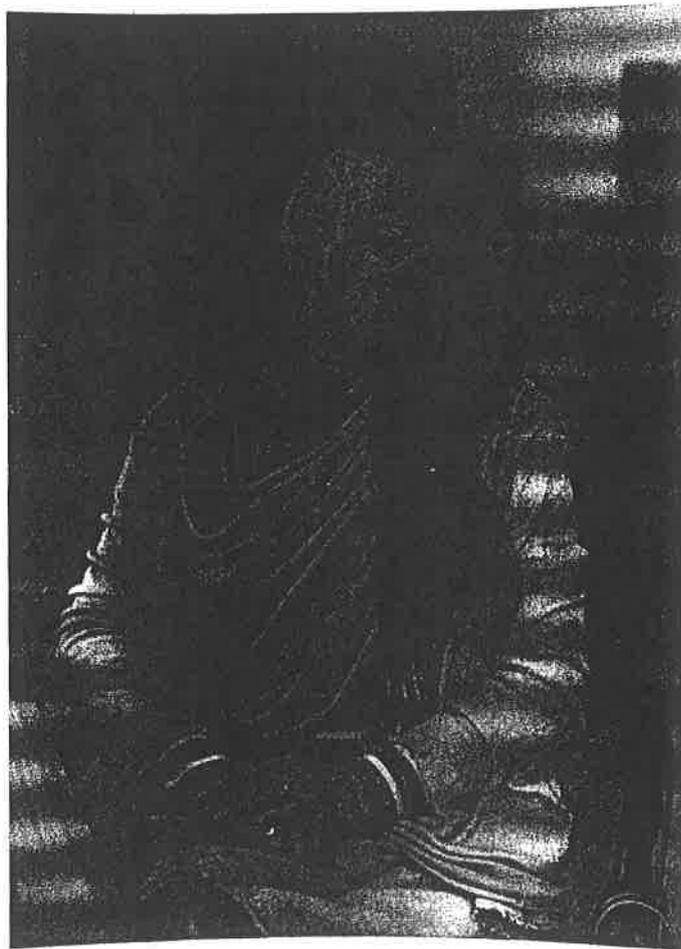
Dlesni odjel Glazbene škole *Blagoje Bersa* u Zadru osnovan je 1970. godine na inicijativu tadašnje ravnateljice Marije Poklepović i plesne pedagoginje Vlaste Kaurić. Više od 45 godina Škola djeluje kao rasadnik plesača, koreografa, plesnih pedagoga i predavača raznih tjelesnih praksi. Organizira plesna događanja, radionice, seminare i plesne predstave.

Pokušavajući pronaći podatke o djelovanju Škole suvremenog plesa u Zadru od njezina formiranja 1970. do danas, u arhivu Škole našla sam ih vrlo malo. Dobar dio dokumenata i školske evidencije uništen je nakon granatiranja Škole na samom početku Domovinskog rata, a poslije je zbog širenja i premještanja Škole zagubljen ili zanemaren. Kako sam od 1976. godine kao nastavnica počela raditi u Glazbenoj školi, a nekoliko godina prije bila povezana s nastavnicima i učenicima koji su dolazili u Internacionalnu baletnu školu Ane Roje i Oskara Harmoša u Primoštenu, mislim da sam mjerodavna, a nadam se i dovoljno objektivna da zapišem povijest Plesnog odjela Glazbene škole *Blagoje Bersa* u Zadru.

Svaka je obljetnica prilika da preispitamo sebe, ustanovu i zajednicu u kojoj djelujemo, da preispitamo dosege, mogućnosti pa i vlastite želje. Plesna umjetnost je mlada umjetnost i u gotovo pola stoljeća sudjelovanja na plesnoj karti Hrvatske, mogu slobodno reći da je zadarska plesna škola čvrsto utkana u temelje plesne scene u Hrvatskoj. Tradicija plesne i kazališne kulture gradi se znalački, strpljivo i polako (nažalost, gubi se brzo i lako).

Iskreno se nadam da će ova monografija kao skupno mjesto prisjećanja ilustrirati našu bogatu pedagošku i umjetničku tradiciju i pridonijeti arhiviranju fotografije o suvremenoj plesnoj praksi u cijeloj zemlji.

Sanja Petrovski, prof.

Sanja Petrovski, 2016.
Fotografija: Zvonko Kucelin

Sadržaj

Riječ ravnateljice	7	Predratne aktivnosti	59
Riječ autorice teksta o glazbenim odjelima i urednice monografije	8	Ratne nevolje	62
Riječ autorice teksta o Plesnom odjelu	9	Škola se seli iz Kneževe palače	65
Zameci glazbenog obrazovanja u Zadru	11	Škola je spašena	67
Filharmonijsko društvo	11	Uspjesi učenika motiviraju nastavnike u najtežim ratnim danima	68
<i>Zoranić</i>	12	Pola stoljeća rada i kraj ratnih zbivanja	74
Učiteljska preparandija u Arbanasima	15	Novo vrijeme	84
Povijest Glazbene škole Blagoje Bersa Zadar	17	Procvat školskih ansambala	90
Osnivanje glazbene škole	17	Želja za povratkom u Koncertnu dvoranu u Kneževoj palači	92
Organizacija rada novootvorene škole	20	Raznovrsne aktivnosti	93
Skromni uvjeti	21	60 godina rada	98
Čvrsta organizacija	24	Posljednje desetljeće	100
Prva inventura	25	Odjeli Glazbene škole Blagoje Bersa Zadar	115
Prvi uspjesi učenika i nastavnika	28	Teorijski odjel	115
Ukidanje srednjeg stupnja	32	Klavirski i orguljski odjel	116
Promjena naziva	33	Gitarski odjel	117
Blagoje Bersa i Zadar	34	Gudački odjel	118
Prerani odlazak Nikole Jerolimova	36	Puhački odjel	119
Porast zanimanja za nove odjele i kontinuitet kvalitete postojećih	36	Pjevački odjel	120
Osnivanje školskog orkestra	40	Područni odjel Preko	121
Problem prostora	41	Plesni odjel Glazbene škole Blagoje Bersa Zadar 1970. – 2016.	123
Otvaranje Odjela za odrasle i vraćanje srednjeg stupnja	42	Administrativno i tehničko osoblje	173
Ponovni uzlet	44	Popis djelatnika	175
Osnivanje Djevojačkog zbora	47	Popis maturanata od 1972./1973. do 2015./2016.	177
Uspjesi Djevojačkog zbora i orkestra	48	Biografije autorica	183
Rezime nakon 30 godina rada	49		
Škola gubi samostalnost	51		
Osamostaljenje školskog orkestra u profesionalni ansambl	58		
Skućeni prostor i želja za napuštanjem Centra	58		

HRVATSKA KAZALIŠNA KUĆA
ZADAR

Utorak 29. Lipnja 1993. 19,30 sati

VEČER SUVREMENOG PLESA

odjel za ritmiku i ples glazbene
škole " BLAGOJE BERSA "

koreografi NIVES ŠIMATOVIĆ-PREDOVAN,
SANJA PETROVSKI

gosti programa DRAGO NOVAK - violina
ELIZABET KALMETA - klavir

sponzor CAFFE BAR "NET"

Plakat za Večer suvremenog plesa, lipanj 1993.

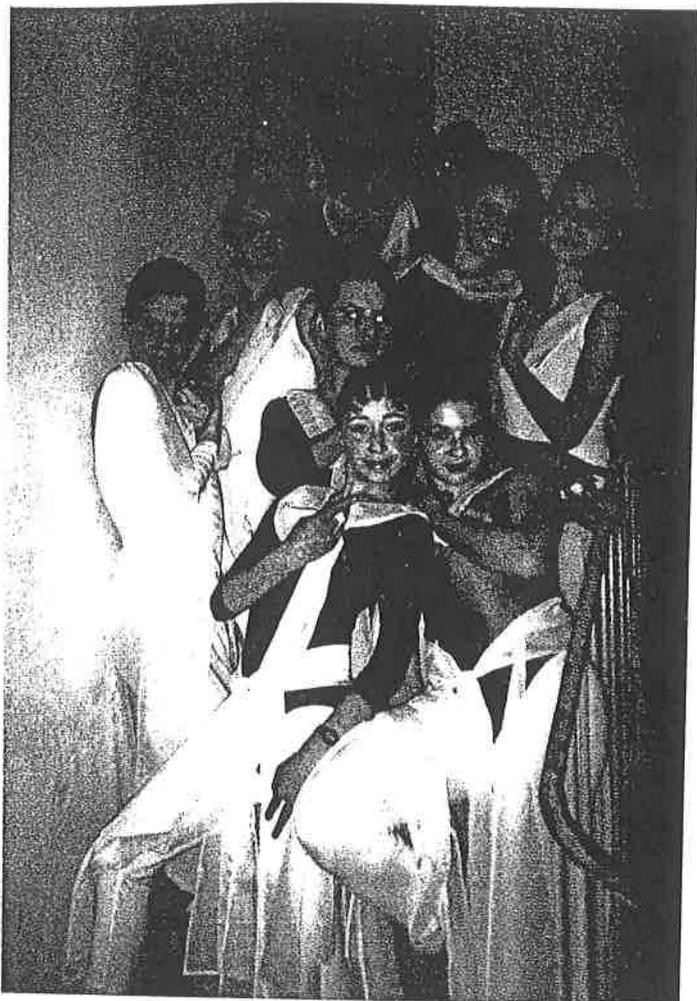
Početak nove školske godine, 1992./1993., u školu se vraća Nives Šimatović Predovan. Učenici su mahom dolazili u školu i pod općom ili zračnom opasnošću. Gotovo se nikad nije dogodilo da sat ne bi bio održan, bez obzira na padanje granata u blizini škole. Nives Šimatović Predovan i Sanja Petrovski bile su tih ratnih godina zajedno s učenicima vrlo redovite.

U Hrvatskoj kazališnoj kući 14. travnja 1993. održana je *Baletna večer* Glazbene škole *Blagoje Bersa* i Zadarskog plesnog ansambla. Prvi dio programa ispunio je *Cabaret* u koreografiji obiju nastavnica, a u drugom dijelu izvedena je *1993. – Simfonija* Frane Paraća u koreografiji Sanje Petrovski. Kostimi za tu predstavu posuđeni su od HNK-a Zagreb uz pomoć Deane Pavić, solistice baleta i bivše učenice škole. Autorica *Kolodvora* na glazbu Boney M i The Good Men bila je Nives Šimatović Predovan. Kroz program je provela Tamara Šoletić. Majstor svjetla bio je Ivo Nižić, a kostimografkinja Franka Krajnović. Iste je godine, 29. lipnja u HKK-u (Hrvatskoj kazališnoj kući), održana završna produkcija pod nazivom *Večer suvremenog plesa*, a gosti programa bili su Drago Novak (violina) i Elizabet Novak (klavir). S istim programom gostovalo se u rujnu i na Rabu, u sklopu projekta *Eppur si muove*.

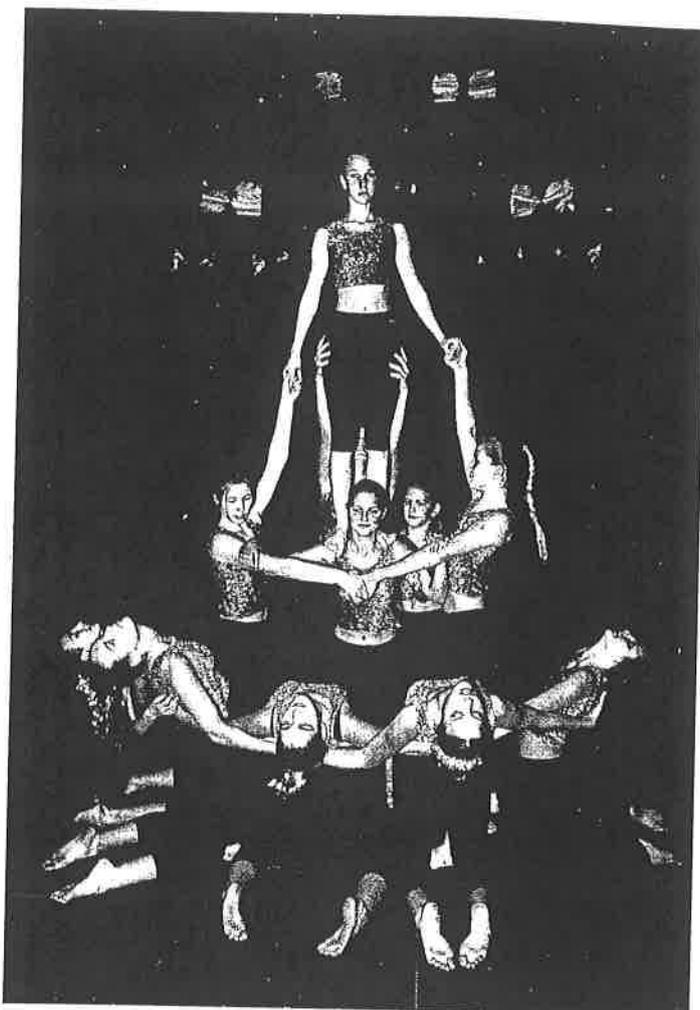
Od te godine do danas, uoči božićnih i novogodišnjih blagdana te na kraju školske godine, Plesni odjel održava redovito produkcije prigodnim programom. Ratnih su godina produkcije bile prilično neizvjesne jer su se voditeljice uvijek prije predstave dogovarale na koju stranu će evakuirati učenike, a na koju publiku u slučaju da padne granata. Često su se programi održavali zajedno s polaznicima Doma hrvatske mladeži i, češće, sa Zadarskim plesnim ansamblom.

Neke od učenica 1. razreda ritmike i plesa školske godine 1992./1993. Prva u nizu je Lada Petrovski. Fotografija: Sanja Petrovski

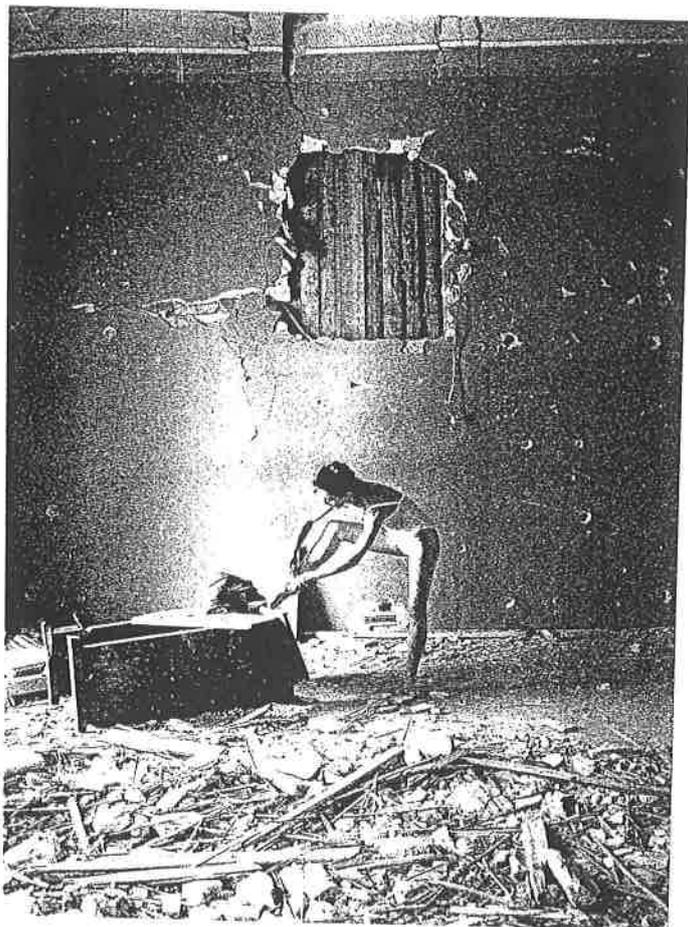
Nastup u HKK-u; u prvom redu Vinka Klarić i Maja Šimić, nad njima Ana Burčul i učenice 4. razreda ritmike i plesa, 1993. Fotografija: Sanja Petrovski

Nastup u HKK-u, koreografija: Nives Šimatović Predovan. Fotografija: Petar Sikirić

Nastup u HKK-u, koreografija: Nives Šimatović Predovan. Fotografija: Petar Sikirić

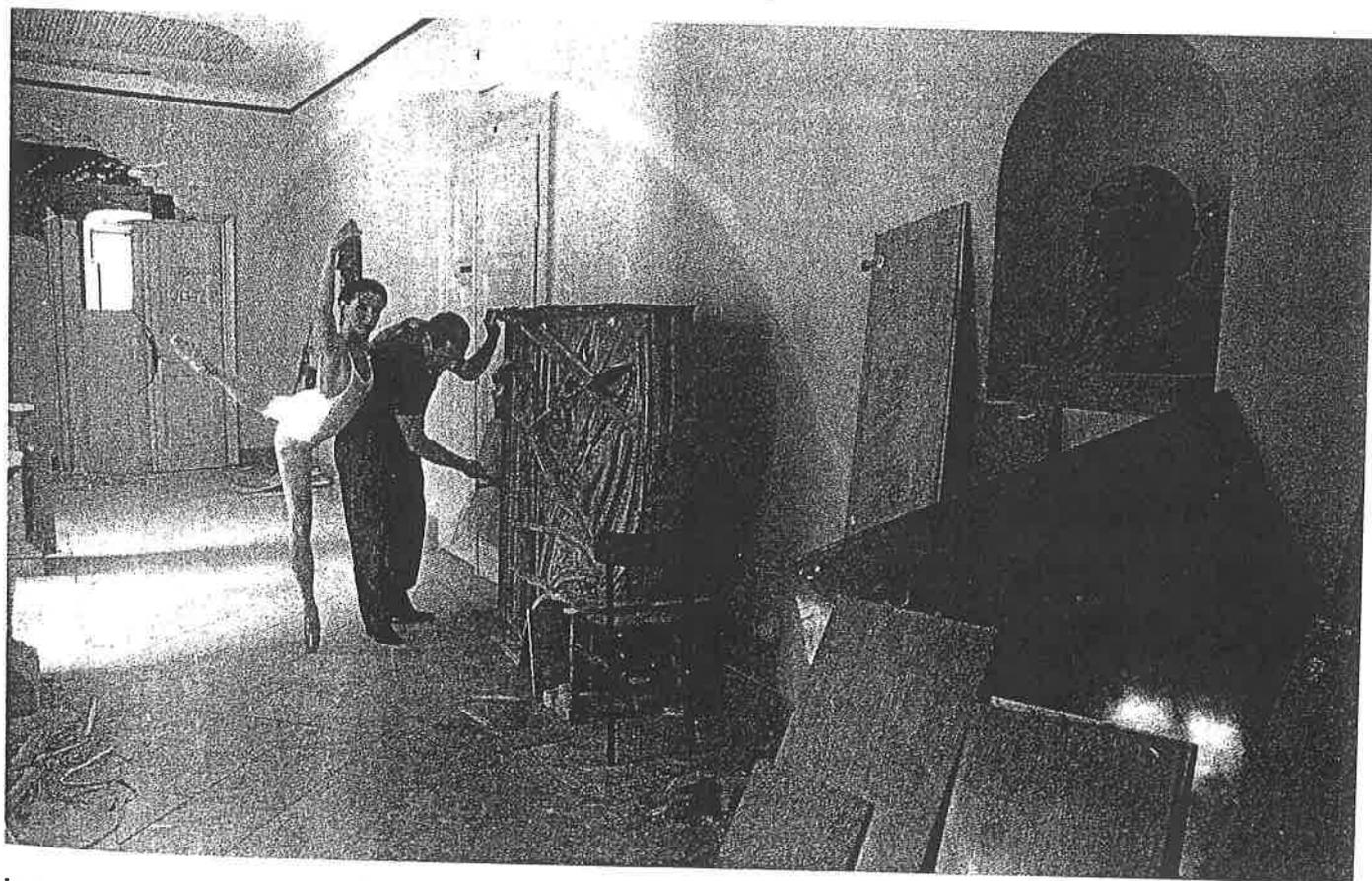

ozornica koncertne dvorane Glazbene škole *Blagoje Bersa*,
itopad 1991.

otografija: Miljan Nikić

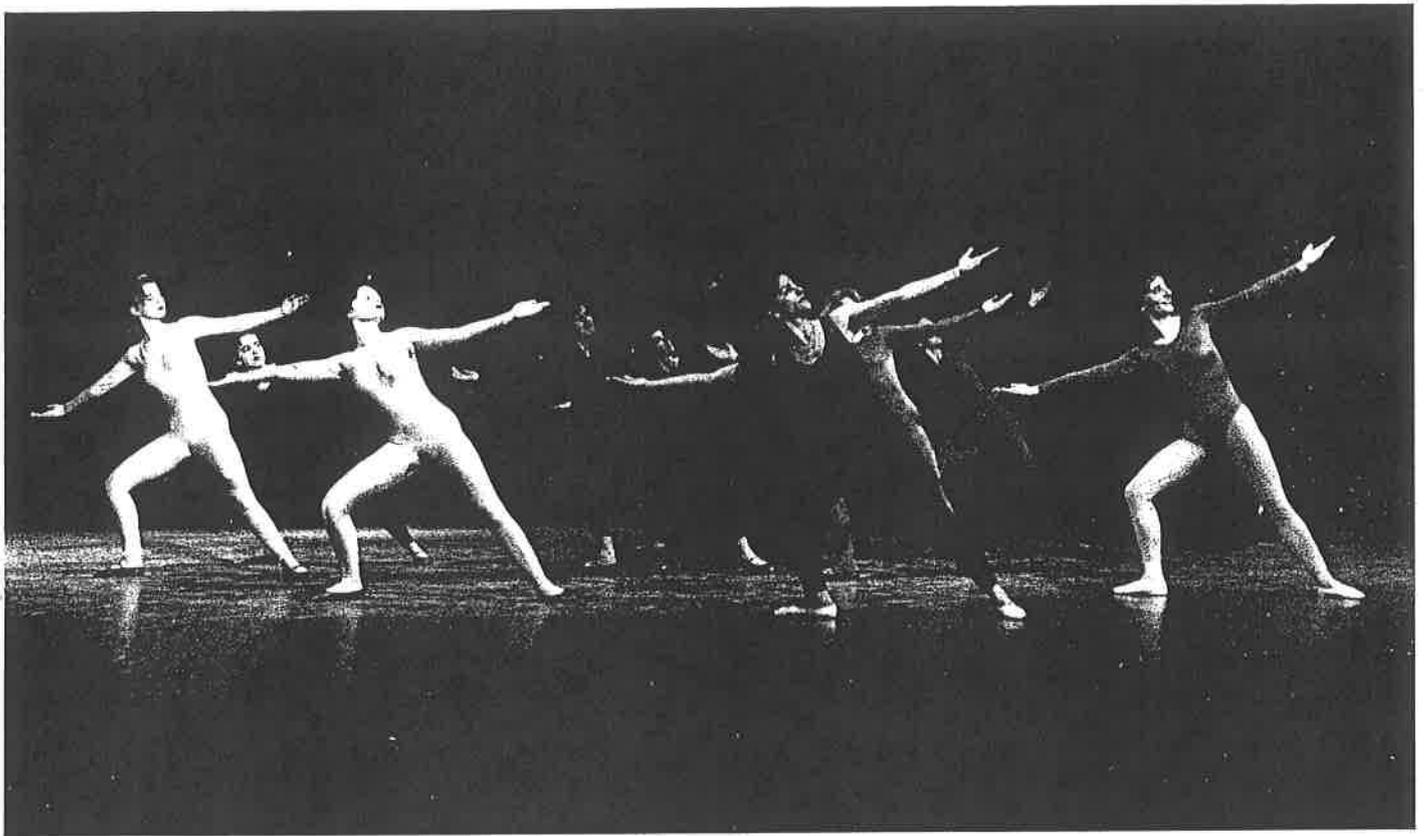
na poduku iz plesa do kraja školske godine 1991./1992. Dolazile su samo starije i bivše učenice, ali u plesnu dvoranu Omladinskog doma. No nastavnici su dolazili. Kako se odjel širio, potrebe za prostorom bile su sve veće, pa nakon 2005. Plesni odjel dobiva još jednu dvoranu iste veličine (10 m x 7 m), također u prizemlju.

U organizaciji Glazbene škole i Hrvatske kazališne kuće Zadar, uz svesrdnu pomoć ravnatelja Žarka Ivkovića i potporu Marine Bočić, direktorice propagande i bivše učenice Plesne škole, 3. srpnja održana je cjelovečernja predstava *Kolo bola*. Nastupila je Plesna grupa SŠC-a *Juraj Baraković* i Djevojački zbor SŠC-a *Juraj Baraković*. Zbor je vodio nastavnik Antun Dolički, a organizatorica, koreografkinja i kostimografkinja bila je Sanja Petrovski. Kostime je oslikao akademski kipar Igor Maštruko. Na programu je bila *Pavana* Mauricea Ravela i *Suita za trubu* Herba Alperta, no najvažniji dio večeri bio je plesni komad ratne tematike *Kolo bola* na glazbu Borisa Papandopula. Sudjelovalo je 20 učenica, a naslovne uloge plesale su Iva Burčul, Marija Džaja, Nataša Korolija i Sanja Petrovski.

ja Petrovski i Petar Vrbančić u hodniku Glazbene škole *Blagoje Bersa*, listopad 1991.

otografija: Emil Šprljan

Studio, u prvom redu Mladenka Kalemarski i Tatjana Načevski, 1990. Fotografija: iz privatne arhive Mladenke Šture

U Đakovu na Susretima plesnih ansambala Hrvatske 7. i 8. lipnja 1989. nastupa grupa SŠC *Ĵ. Baraković* s koreografijom *Suita za trubu* na glazbu Herba Alpereta u koreografiji Sanje Brebrić. To je njezin posljednji rad sa Studijem. Nakon toga odlazi u Jelsu, a potom u Zagreb.

U lipnju 1991. osim plesne produkcije u Narodnom kazalištu Zadar u kojoj nastupa plesni ansambl škole Studio, u Sv. Dominiku pri Kazalištu lutaka Sanja Petrovski organizira i predstavu u kojoj su prvi put sudjelovali svi učenici Plesnog odjela. Plakat je bio kolaž oblijepljen slikama malih plesača, a svi roditelji su na nastup donijeli kolače. To je bila posljednja predratna predstava. Nakon granatiranja i rušenja škole, Ana Tomić odlazi, a škola nalazi svoje mjesto u bivšoj vojarni izvan središta grada gdje ostaje do danas.

U ratnom stradanju jedina porušena plesna škola je zadarska. Nastava sa starijim učenicima održavala se u plesnoj dvorani Omladinskog doma cijelu godinu. U Zagrebačkom kazalištu mladih 7. ožujka 1992. upriličen je *Dance Aid* u organizaciji ZKM-a i Tjedna suvremenog plesa. Prihod od ulaznica namijenjen je obnovi rada *baletne škole* u Zadru. Uz brojne zagrebačke ansamble, nastupile su i članice plesne grupe Studio: Nataša Korolija, Marija Džaja, Iva Burčul, Iva Vodopija, Jelena Mašina, Božena Marušić, Ivana Žunić i Sanja Petrovski. Izvedena je *Suita za trubu* u koreografiji Sanje Brebrić i Mozartov *Requiem* Sanje Petrovski. Odlazak u Zagreb omogućili su pokrovitelji *Liburnija*

Koncertna dvorana Škole na razglednicama *Help Croatia*. Na fotografiji Nataša Korolija i Sanja Petrovski. Fotografija: Željko Karavida

i zadarski fotograf Željko Maričić. Mirna Žagar, organizatorica i direktorica Tjedna suvremenog plesa, od prikupljenog je novca kupila prvi radiokasetofon uz koji se radilo u školi.

1992.

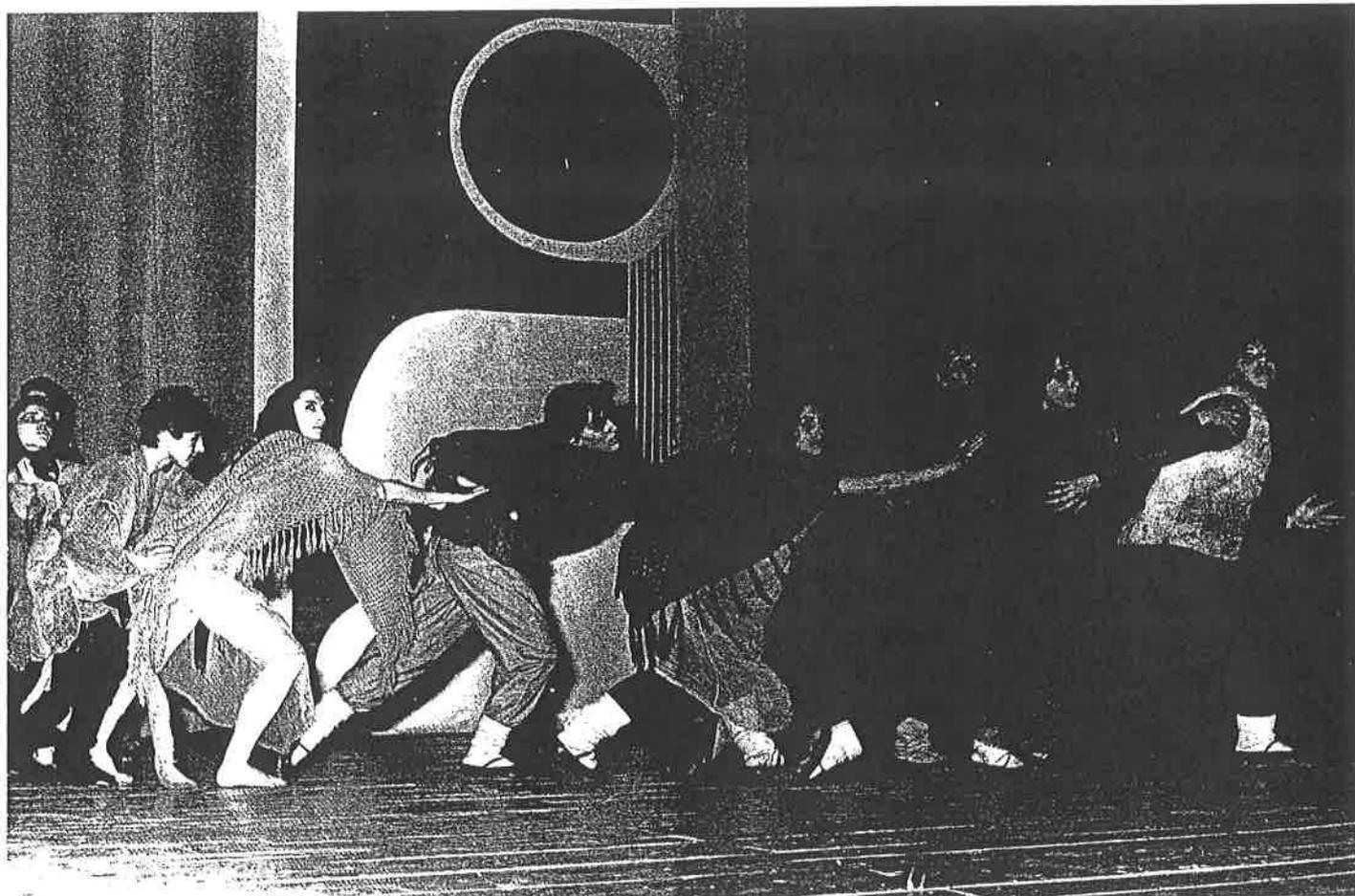
Ravnateljica Đurđica Andrović, spašavajući sve što se spasiti može, dovodi školu u nove prostore bivše kasarne. Plesna dvorana je u prizemlju, odmah do koncertne. Zbog stalne opće opasnosti, učenici nisu dolazili

plesna grupa Studio u dvorani Škole: Sanja Vidović, Marina Bočić, Aleksandra Ilijev, Mladenka Kalemarski, Sanja Mijović, Natalija Žić, Manuela Grbić, sjedi: Sanja Ranković. Fotografija: iz privatne arhive Sanje Petrovski

mlađa i posljednja generacija: Bernarda Peša, Marija Džaja, Iva Burčul, Sanja Mazić, Iva Vodopija, Vekenega Profaca, 1990. Fotografija: iz privatne arhive Sanje Petrovski

Smotra u Metkoviću, 1987. Fotografija: iz privatne arhive Sanje Petrovski

Golubica mira, koreografija Ane Tomić.
Slijeva nadesno: Mladenka Kalemarski, Sanja Petrovski,
Sanja Ranković i Lidija Fabulić, 1988.
Fotografija: iz privatne arhive Sanje Petrovski

Plesni Studio Glazbene škole *Blagoje Bersa* čest je i redoviti gost na smotrama plesa koje organizira Prosvjetni sabor Hrvatske; gotovo uvijek osvaja prve nagrade.

Kroz plesni Studio Glazbene škole *Blagoje Bersa* u dvadeset godina rada prošlo je mnoštvo plesačica. Neke od njih su: Lidija Fabulić, Silvana Šatalić, Manuela Grbić, Marina Bočić, Natalija Nižić, Aleksandra Ilijev, Sanja Ranković, Nataša Krošnjar, Irena Šatalić, Mirjana Vitlov, Sanja Mijović, Mladenka Kalemarski, Tatjana Načevski, Deana Pavić (ud. Gobac), Ingrid Jerak, Sanja Vidović, Dalja Dukovac, Maja Fabulić, Iva Burčul, Marija Džaja, Bernarda Peša, Iva Vodopija, Vekenega Profaca, Sanja Mazić...

2015.

Na Poljani pape Ivana Pavla II. na Svjetski dan plesa pod motom *Go out and dance*, uz tristotinjak sudionika sudjelovali su i učenici Osnovne škole: klasični balet s dva povijesna plesa u koreografiji Sanje Petrovski i *Ples vode – rijeka*, kolektivna improvizacija koju je vodila Jasna Frankić Brkljačić. U večernjem terminu, učenice 3. razreda Srednje škole suvremenog plesa izvele su *Matoševe sonete* i sudjelovale u predstavi - performansu *Tribute to Edith*, u povodu 100. godišnjice rođenja slavne francuske šansonijerke, u koreografiji Jasne Frankić Brkljačić i Sanje Petrovski, koja je koreografije pripremila s četvrtim razredom Osnovne škole klasičnog baleta.

Na 9. Natjecanju *Mia Čorak Slavenska*, održanom 23. svibnja u Kazalištu Trešnja u Zagrebu, sve učenice sudjelovale su u drugoj kategoriji. Vlasta Marotti Hrašćanec bila je koreografkinja mentorica Lauri Čerini, Darko Brkljačić koreograf mentor Lani Matešić, a Sanja Petrovski vodila je Maju Petani, Saru Ivoš i Anu Tolić.

Večer plesa u HNK-u Zadar održana je 27. svibnja. Uz sve učenike škole i u koreografiji svih nastavnika, učenica Laura Čerina izvodi *Scuridad*, koreografiju na glazbu D. Pontesa, kojom je osvojila brončano srce Kazališta Trešnja na Natjecanju *Mia Čorak Slavenska*. Mentorica koreografkinja bila je Vlasta Marotti Hrašćanec.

Svjetski plesovi voda izvedeni su 20. lipnja u popodnevnom satima na najpopularnijoj zadarskoj lokaciji: Morskim orguljama i Pozdravu suncu. Istovremeno,

Večer plesa, 2015. Prvi razred Odsjeka za suvremeni ples, koreografkinja Vlasta Marotti Hrašćanec. Fotografija: Željko Karavida

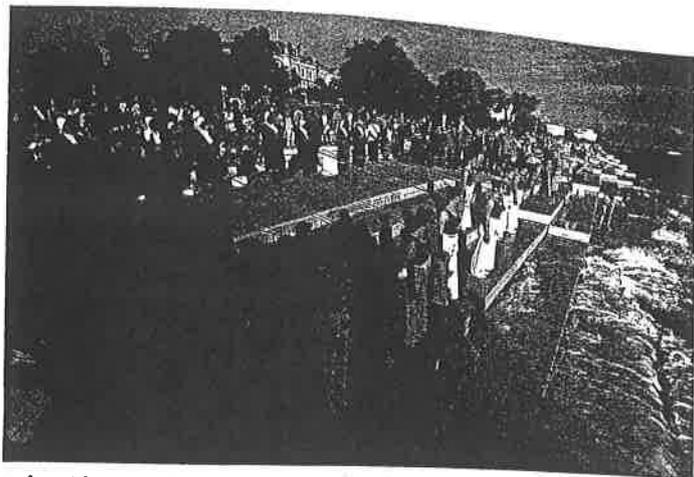
Večer plesa, 2015. Drugi razred Odsjeka za suvremeni ples, koreografkinja Lucija Mikas. Fotografija: Željko Karavida

Tribute to Edith Piaf, 3. razred Škole za suvremeni ples, koreografkinja Jasna Frankić Brkljačić. Slijeva nadesno: Silvia Musić, Bernarda Klarin, Patricia Gospić, Sanja Sinovčić i Gendis Putri Kartini. Fotografija: Željko Karavida

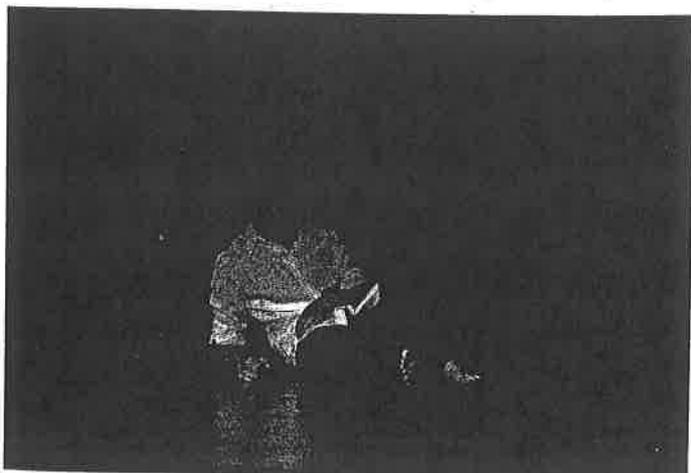
Svjetski plesovi voda, organizatorica i koreografkinja Jasna Frankić Brkljačić. Fotografija: Željko Karavida

Svjetski plesovi voda. Fotografija: Željko Karavida

izvedeni su u 75 gradova svijeta. Uz organizatora Glazbenu školu, inicijatorica i idejna voditeljica programa je Jasna Frankić Brkljačić u suradnji s Likovnom radionicom udruge EKO Zadar i Udrugom žena Luzor iz Preka. Sudjelovali su i učenici Škole suvremenog plesa Ane Maletić, ronioci, puhači stakla, diplar Mile Nimac, na orguljama bivša učenica Glazbene škole Tea Kulaš. Plesali su se plesovi inspirirani vodom, kako bi se istaknula važnost očuvanja, održavanja i zaštite voda. Prema konceptu i koreografiji Global Water Dances (GWD) Antje Kennedy iz Berlina, koreografije su osmislili svi nastavnici škole, uključujući i Područni odjel Preko. Uz Plesni odjel, uključili su se i učenici udaraljki Škole pod vodstvom nastavnika Dalibora Musapa.

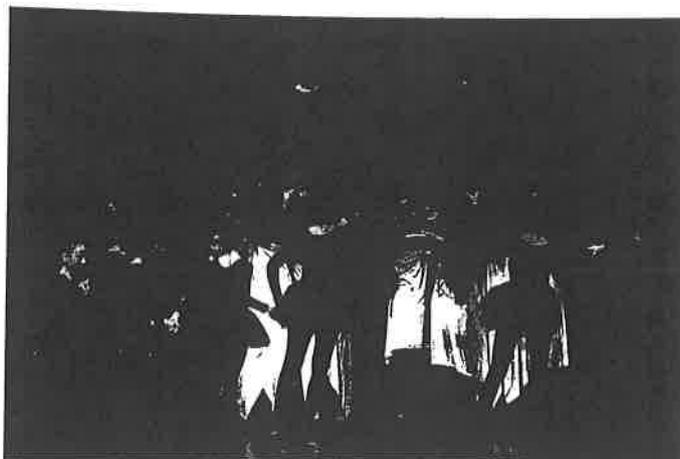
Godine 2013. otvara se studij plesa na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Prva učenica naše škole koja se upisala na novootvoreni studij u Hrvatskoj je Gendis Putri Kartini koja je otišla na audiciju 2015. sa završenim trećim razredom srednje škole.

Gendis Putri Kartini, prva učenica zadarske škole koja je upisala studij plesa na Plesnom odsjeku Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu. Fotografija: Željko Karavida

Na *Večeri plesne minijature*, okupljanju zadarske plesne scene u povodu proslave Dana grada Zadra, predstavljena je, uz brojne sudionike, i Srednja škola suvremenog plesa. Djevojke su u koreografiji Vlaste Marotti Hrašćanec izvele *Rose*, plesnu minijaturu na glazbu R. Aubry.

Božićna čestitka 16. prosinca u HNK-u koja se već godinama izvodi u sklopu ciklusa *Bersa* dovela je na pozornicu prvu generaciju zadarskih maturanata. Oni su počeli i završili program koreografijama Jasne Frankić Brkljačić *Mjesečina* L. van Beethovena i Schubertove *Ave Marije*. Uz brojne osnovnoškolce iz Zadra i Preka, veliko osvježenje i prave ovacije doživio je *Valcer živi dalje* A. Hopkinsa u koreografiji Vlaste Marotti Hrašćanec i izvedbi 1. razreda Srednje škole suvremenog plesa.

Božićna čestitka, 2015., drugi i četvrti razred Područnog odjela Preko, nastavnica/koreografkinja Tanja Stipčević. Fotografija: Željko Karavida

Božićna čestitka, 2015., četvrti razred osnovne škole suvremenog plesa, nastavnica/koreografkinja Vlasta Marotti Hrašćanec. Fotografija: Toni Pajkin

Treći razred Odsjeka za suvremeni ples, nastavnica/
koreografkinja Lucija Mikas
Fotografija: Željko Karavida

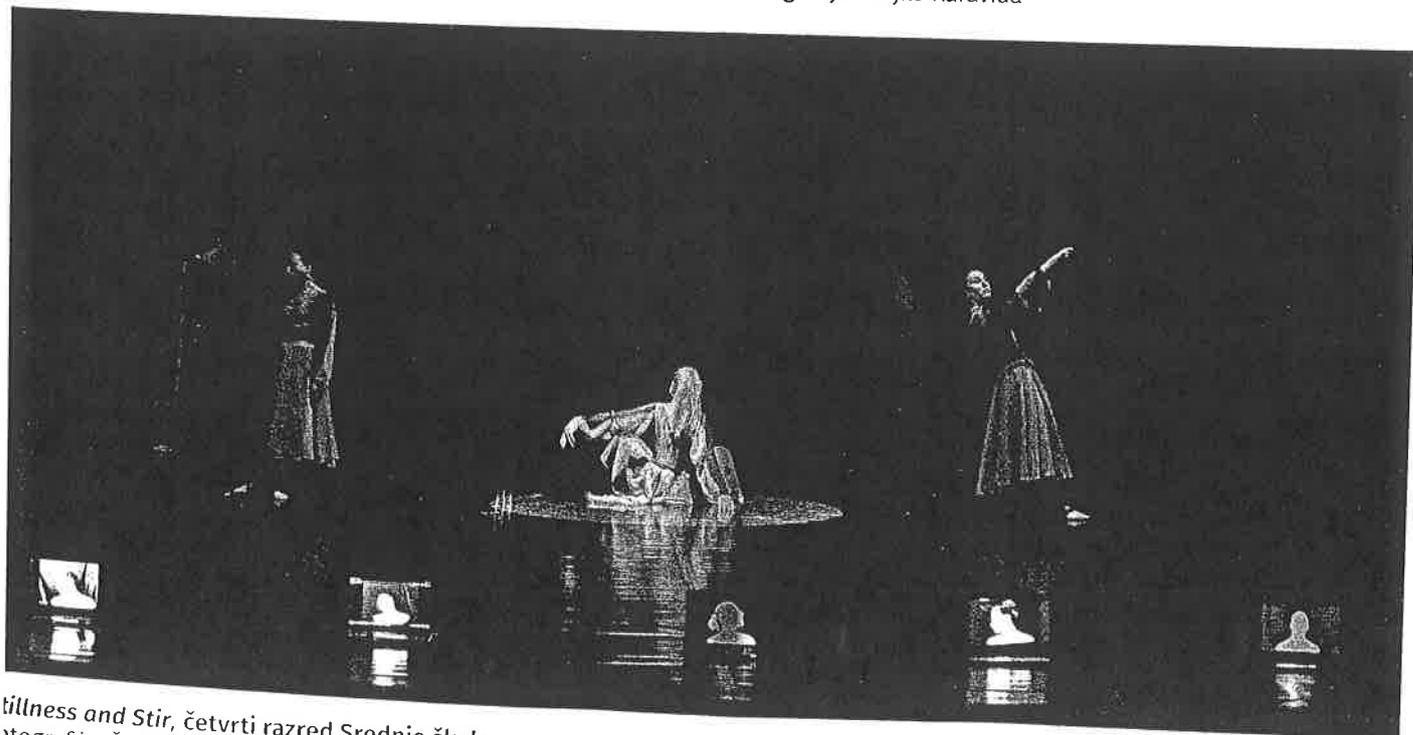
Prvi razred Srednje škole suvremenog plesa, mentorica Vlasta
Marotti Hrašćanec
Fotografija: Željko Karavida

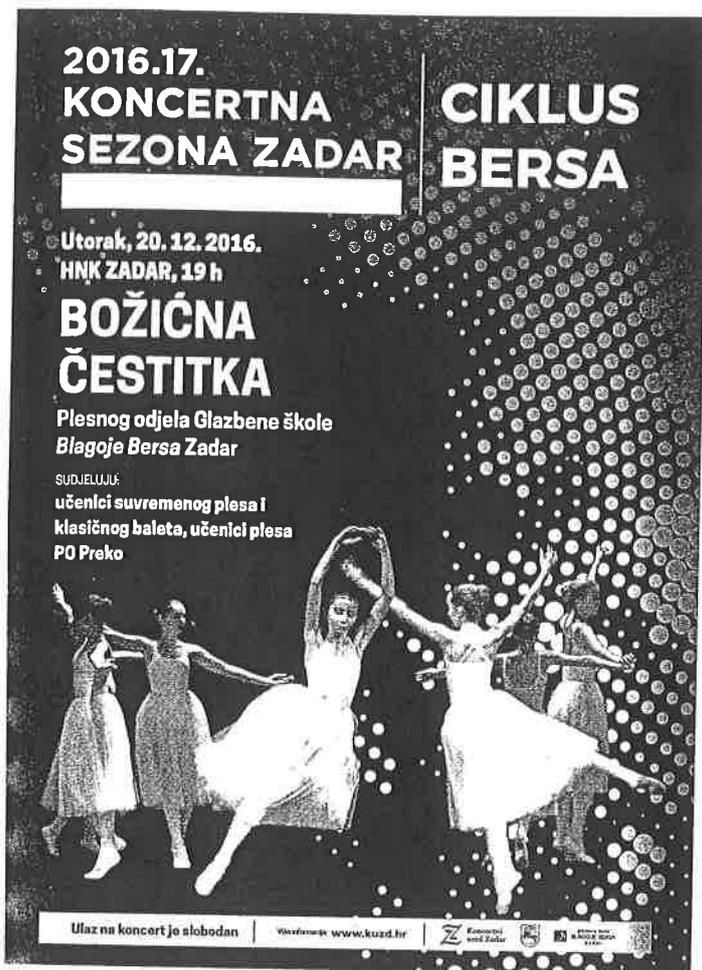
Četvrti razred Odsjeka za suvremeni ples, nastavnica/
koreografkinja Vlasta Marotti Hrašćanec
Fotografija: Željko Karavida

Stillness and Stir, četvrti razred Srednje škole suvremenog
plesa, koncept Jasna Frankić Brkljačić
Fotografija: Željko Karavida

Stillness and Stir, četvrti razred Srednje škole suvremenog plesa, koncept Jasna Frankić Brkljačić
Fotografija: Željko Karavida

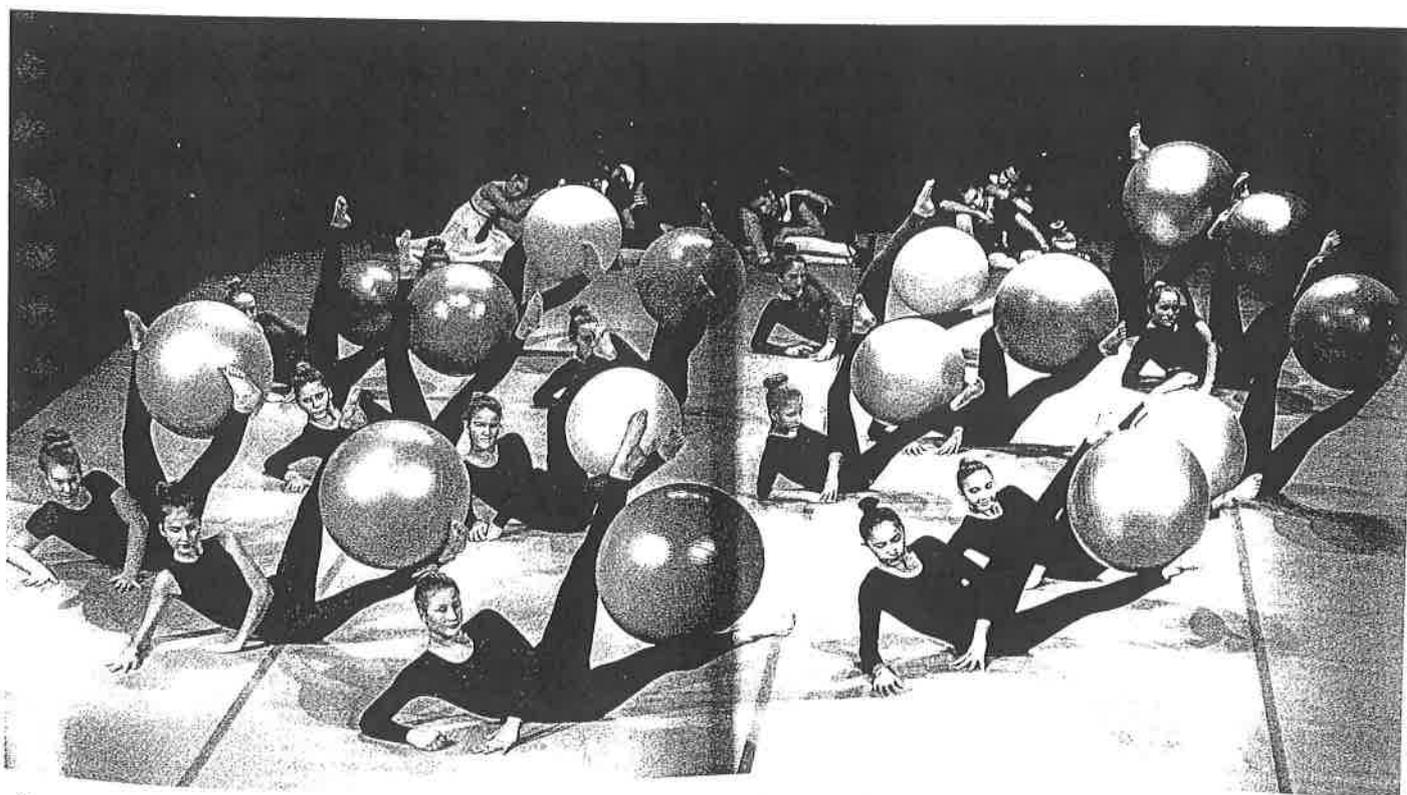
Plakat za božićnu produkciju 2016. izradio je Koncertni ured Zadar

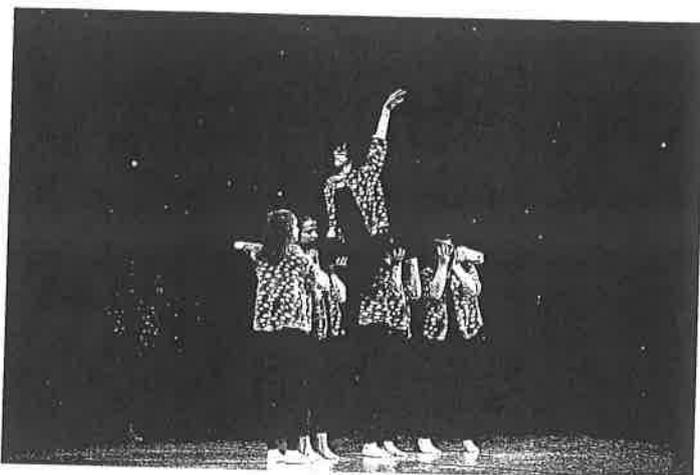
Božićna produkcija 2016., 1. razred Područnoga odjela Preko,
nastavnica/koreografkinja Bernarda Klarin
Fotografija: Toni Pajkin

Božićna produkcija 2016., 3. razred Odsjeka za suvremeni
ples, nastavnica/koreografkinja Vlasta Marotti Hrašćanec
Fotografija: Toni Pajkin

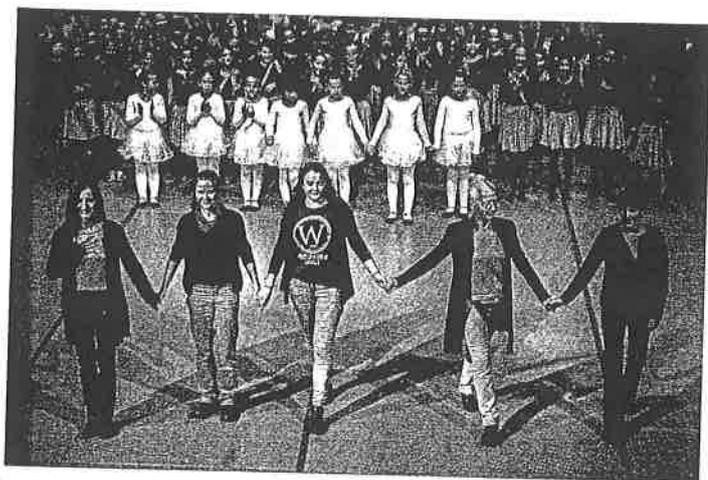
Božićna produkcija 2016., pripremni razred srednje škole, nastavnica/koreografkinja Jasna Frankić Brkljačić
Fotografija: Željko Karavida

Božićna produkcija 2016., 2. razred Srednje škole suvremenog plesa, nastavnica/koreografkinja Vlasta Marotti Hrašćanec
Fotografija: Toni Pajkin

Božićna produkcija 2016., 2. razred Odsjeka za klasični balet
Fotografija: Toni Pajkin

Naklon sudionika božićne produkcije 2016. s nastavnicima.
Slijeva nadesno: Sanja Petrovski, Lucija Mikas, Bernarda Klarin, Jasna Frankić Brkljačić i Vlasta Marotti Hrašćanec
Fotografija: Željko Karavida

U Zagrebu u KUC-u Travno 3. prosinca održan je *Festival malih plesnih formi* u organizaciji daCi Hrvatska. Plesni odjel, tj. 4. razred klasičnog baleta, sudjelovao je s točkom *Stream* na glazbu A. Vivaldija u koreografiji Sanje Petrovski.

Ponovno su učenici u predblagdansko vrijeme, 20. prosinca u HNK-u, plesom čestitali nadolazeće blagdane. Pred prepunim gledalištem nastupili su svi polaznici Plesnog odjela: Osnovna škola za suvremeni ples, Osnovna škola za klasični balet, Područni odjel Preko s novom nastavnicom, prvom zadarskom maturanticom Škole suvremenog plesa Bernardom Klarin, i Srednja škola suvremenog plesa. U predstavi su kao koreografi, majstori svjetla, oblikovatelji tona, dizajneri pozornice sudjelovali, kao i svih godina, svi nastavnici Plesnog odjela: Vlasta Marotti Hrašćanec, Sanja Petrovski, Jasna Frankić Brkljačić, Lucija Mikas, Bernarda Klarin, Darko Brkljačić, Nebojša Lakić i Marijana Jakuš. Predstavu je obilježio ukus i sklad, kreativnost i maštovitost nastavnika i mladih plesača Plesnoga odjela Glazbene škole. Plesnim produkcijama potvrđuje se koliko je scenski nastup bitan u obrazovanju plesnih umjetnika. U njima je pozornost nastavnika, koreografa i pedagoga usmjerena na predstavljanje mladih izvođača i dojmljive scenske slike. Neizmjeran energijski potencijal i iskustvo koje se stječe razvija se radom u dvorani i na pozornici.

Broj učenika varira iz godine u godinu, a ovisi o otvaranju novih odjela (Srednja škola, Područni odjel Preko) ili ukidanju postojećih struktura (pripremljeni razred, 4.+ razred). Niže navedeni primjeri odnose se na dokumentaciju u posljednjih nekoliko godina učenika Osnovne škole za klasični balet, Osnovne škole za suvremeni ples (Zadar, Preko) i Srednje škole suvremenog plesa.

U školskoj godini 2011./2012. na Plesnom odjelu bilo je 29 učenika na baletu i 141 na suvremenom plesu.

Školska godina 2012./2013. - na klasični balet upisano je 19 učenika, 75 na suvremeni ples u osnovnoj školi i 15 učenika u srednjoj školi.

Školska godina 2013./2014. - klasični balet 24 učenika, suvremeni ples: osnovna škola 81, a srednja škola 14 učenika.

Školska godina 2014./2015. - na klasični balet upisano je 15 učenika, suvremeni ples: osnovna škola 78 i srednja škola 25 učenika.

Školska godina 2015./2016. - na klasični balet upisan 21 učenik, suvremeni ples: osnovna škola 98, srednja škola 23 učenika.

zadarski plesni ansambl

KAZALIŠTE
KUTAKA ZADAR

HRVATSKO NARODNO KAZALIŠTE
ZADAR

Prema Ivani Brlić Mažuranić

KAKO JE POTJEH TRAŽIO ISTINU

Fotografija: Tonija Jurčić

Petak, 11. srpnja u 21.30^h / premijera

20. Zadarsko kazališno ljeto 2014.

Subota, 12. srpnja u 21.30^h / izvedba

Produkcija: Zadarski plesni ansambl

Koproducenti: Kazalište lutaka Zadar u suradnji sa HNK Zadar

STVARALAČKI TIM:

Režija/dramaturgija/kostimografija/scenografija: Marija Šarić Ban

Koreografija: Sanja Petrovski

Asistenti koreografa: Lada Petrovski Ternovšek, Matea Bilosnić

Glazba: Mojmir Novaković/Kries (album Ivo i Mara)

Oblikovanje svjetla: Ivo Nižić

Oblikovanje tona: Mate Petričević

ULOGI:

POTJEH: Lada Petrovski Ternovšek / Patricia Gospić

MARUN: Andrej Mahmić / Luka Knez

LJUTIŠA: Mate Ivčić

BIJES I: Matea Bilosnić / Dora Odobašić

BIJES II: Natali Perić

BIJES III: Martina Ružić

SVAROŽIĆ: Vinko Radovčić

BJESOMAR: Filipa Bavčević / Ruby Ivosić

DJED: Mimi Zadžarski

DRVEĆE, BJESOVI, VATRA, BUNAR, LJUDI:

Josipa Štulić, Petra Ivoš, Dora Odobašić, Patricia Gospić,

Matea Basioli, Ruby Ivosić, Dora Matija Antonina, Klara Zrilić,

Korina Oltran, Dora Šokota, Sara Ivoš, Kristina Beltran Miranda

Narator: Sanja Zalović

Glas: Josip Mihatov

SURADNICI:

Voditelj tehnike: Zlatko Vidaković

Voditelj rasvjete: Frane Papić

Tehnolog: Darko Petković

Tehničko rješenje: Robert Košta

Izrada kostima: Nataša Perović

Garderoba: Vilma Mazija, Silvana Čeko Jurišić

Fotografija: Iva Perinčić, Tonija Jurišić

Koordinatorica: Vedrana Valčić

Oblikovanje plakata i knjižice: Grafikart d.o.o.

Marija Šarić Ban

Slobodna umjetnica, magistra kostimografije. Rođena 29. 02. 1964. god. u Zadru.

Završila treću godinu poslijediplomskog doktorskog studija na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, smjer slikarstvo, umjetnički mentor red. prof. Zlatko Kauzlarić Atač, teoretski mentor doc. dr. sc. Teodora Vigato Sveučilište u Zadru.

Umjetnički senzibilitet ostvaruje i gradi u kazalištu kao kostimograf i redatelj. Do danas potpisuje 90 kostimografija, 10 režija i 50 performansa. Posebno je vezana za inspiraciju Hrvatskom tradicijom koju promiče u kazališnim projektima vezanim uz domaće autore i u njima kreira kostimo-

grafiju inspiriranu hrvatskim nošnjama i tradicijom. Izlaže kostimografiju, crteže i tekstilne kolaže-slike na skupnim i samostalnim izložbama. U dva je navrata uz druge kolege autore predstavljala Hrvatsku na svjetskoj izložbi scenografije i kostimografije Prague quadriennale. Od 2001. god. bavi se pedagoškim radom. Osnovala je Ustanovu Arcadia-dizajn odjeće i kostimografije i osmislila program koji je verificiran od ministarstva prosvjete i športa Republike Hrvatske. Kustosica i autorica projekta i izložbi *Sjećanje na prošlost i buđenje sadašnjosti* na temu: utjecaj hrvatske narodne nošnje na kazališnu kostimografiju i odijevanje kroz povijest, kojim pokreće osnivanje Centra NUKLEUS za kostimografiju, scenografiju, lutke, modu i odijevanje u suradnji sa Zadarskom županijom, Državnim arhivom u Zadru, Kazalištem lutaka Zadar i Narodnim muzejem Zadar.

Jedna od mentorica na projektu Carmen u realizaciji Glazbene akademije, ADU, ALU, i TTF-a Sveučilišta u Zagrebu. Projekt je nagrađen rektorovom nagradom. Dobitnica je nagrade Branko Stojaković 2011. god. za likovnost predstave Michelangelo Buonarroti.

2011. god. nominirana je za nagradu Hrvatskog glumišta za kostimografiju, predstava Michelangelo Buonarroti, u režiji Dražena Ferencine, Kazalište Lutaka Zadar.

Sanja Petrovski

Sanja Petrovski rođena 1957. godine u Šibeniku. Na Sveučilištu u Zadru završila studij kroatistike. Klasično plesno obrazovanje stekla je i usavršila u Internacionalnoj školi Ane Roje i Oskara Harmoša u Primoštenu, a suvremeni ples, moderni balet, jazz dance, biomehaniku, fizički teatar, kroz niz radionica i seminara u Hrvatskoj i Europi. Kao plesač radila je u splitskom HNK. U Zadru radi kao plesni pedagog

na Plesnom odjelu Glazbene škole B. Bersa. Sa kolegicom Nives Šimatović Predovan 1991. godine osniva Zadarski plesni ansambl u kome do danas djeluje kao plesač, koreograf i umjetnički voditelj. Sa Zadarskim plesnim ansamblom kroz 23 godine ostvarila preko trideset cjelovečernih predstava. Godine 2009. sa Petrom Hrašćanec osniva Monoplay-festival sola. Kao baletni i kazališni kritičar surađuje sa Kulisa-eu, portal za kazališnu i izvedbenu umjetnost.

Hrvatsko narodno kazalište
Zadar

Kazalište
Izaka
Zadar

Salina
Kazalište

ALISA I BIJELI ZEC

ZADARSKI PLESNI ANSAMBL

2

ZADARSKO
KAZALIŠNO
LIETO

2019.

ZADARSKA ŽUPANIJA

GRAD ZADAR

25. Zadarsko kazališno ljeto
Premijera, četvrtak, 11. srpnja 2019. u 21:30 sati
Kazalište lutaka Zadar

ZADARSKI PLESNI ANSAMBL ALISA I BIJELI ZEC

Prema knjizi Lewisa Carolla:
Alisa u zemlji čudesa

STVARALAČKI TIM:

Režija: Marija Šarić Ban
Koreografija: Sanja Petrovski i članovi Ansambla
Kostimografija: Marija Šarić Ban
Glazba: Davor Gobac /izbor/, Erik Satie, Dmitrij Šostakovič,
Gotan Project, Matea Bilosnić
Oblikovatelj svjetla: Igor Petrovski
Oblikovatelj zvuka: Matea Bilosnić
Voditelj tona: Tomislav Kraljević Shome

Uloge:

ALISA: Ruby Ivosić
BIJELI ZEC: Patricia Gospić
KLOBUČAR: Nataša Kustura
KRALJICA HERC/GUSJENICA: Natali Perić
CERIGRADSKA MAČKA/KARTA DEVETKA: Tea Vuksan-Ćusa
PUH/KARTA DVOJKA: Marta Huber
OŽUJSKI ZEC: Marija Pehar

Ansambl (karte, tijelo gusjenice, likovi iz sna):
Sara Jusup, Anđela Matulić, Nina Pavić, Ema Rukavina, Katarina Trošelj, Zara Kadija, Dora Šokota, Elena Dobrović, Paula Karamarko, Vito Sikirić, Ivan Šarlija, Tomislav Šango (Drama Plus)

Izrada kostima: Nataša Perović, Vernarda Stipaničev, Vilma Mazija, Hanja Kresović (izrada maski i detalja), Ivana Kraljev, Duša grada d.o.o. (izrada ukrasnih detalja).
Kostimi oblikovani i realizirani u Dizajnerskom studiju u osnivanju u Narodnom muzeju Zadar

Pokrovitelji:

Grad Zadar, Zadarska županija, Zaklada Kultura nova, Narodni muzej Zadar

Zahvala:

Hrvatsko narodno kazalište Zadar, Narodni muzej Zadar, Kazalište lutaka Zadar, Drama Plus

U nagloj šutnji, osvojeni pričom, u mašti slijede, svuda dijete iz snova što se kreće kroz zemlju punu čuda- i čas povjeruju priči, čas misle da je luda.

Predstava govori o željama, odrastanju i nadi, o snovima i drugoj stvarnosti. Radnja se odvija u dalekoj budućnosti. Predstava je inspirirana pop art i nadrealnom umjetnošću, modernim i suvremenim umjetničkim pravcima i ikonama 20. i 21. stoljeća. Kroz sinergiju pokreta, likovnosti i kazališta, propituju se razne estetike nudeći nova rješenja u što se odlično uklapa autorska glazba Davora Gopca. Odlučili smo se za ovakvu preradu Alisinih priča koje smatramo da nisu namijenjene samo djeci kao lektira, niti su to priče o nerazumnim djetinjim maštanjima. Od kad je Carroll objavio priču o Alisininim pustolovinama, puno se stručnjaka, pjesnika i vizionara bavilo otkrivanjem njenih fantazmagorija. Otkrivali su nova i sve novija značenja, na djelo su se pozivali nadrealisti, dadaisti, psihoanalitičari, ljubitelji nonsensa i crnog humora, logičari i filozofi, istraživači književne metode toka svijesti, svrstali su djelo u prethodnike Einstenovih teorija, u začetnike psihodeličnih i underground kreacija, a u svoje priče direktno su ga umetali pisci Asimov, Breton, Albee, Jean Ray, Aghata Cristie, Borges i drugi. Predstavu izvode plesači ZPA. Predstava je namijenjena prvenstveno djeci i mladima, no izuzetan je materijal i za odrasle.

U ovoj predstavi Alisa prolazi kroz ogroman fantastičan labirint. Oko crvene dramaturške niti nižu se bizarni susreti i neobične situacije tipično za road fiction-fantastična priča realizirana na osnovnom modelu putovanja od točke do točke nestavnog svemira. Alisino ostvarenje u prostoru sna i svladavanje njegovih tajanstvenih spirala, ostvaruje se mimo zakona i nužnosti stvarnosti. Carrollov magični prostor je u svakom trenutku i pravcu dostupan glavnom liku. Alisa je prvi stanovnik imaginarnog kraljevstva koji znatiželjno i bez kompleksa ulazi u novi svijet, koristi sve njegove prednosti za novi razvoj, te se tako postepeno mijenja i postaje novi, obogaćeni čovjek budućnosti. Carrollov svijet je zapravo ovaj naš – samo okrenut naopako, potpuno obrnut, poput okrenute rukavice, sve slično samo u obrnutom smislu. Tako fikcija prelazi iz nivoa zabavne izmišljotine na stupanj osmišljenog stvaralačkog projekta

Marija Šarić Ban

Zadarski plesni ansambl osnovan na samom početku domovinskog rata, najstariji je ansambl suvremenog plesnog izraza na području Dalmacije. Cilj rada Ansambla je profesionalizacija i decentralizacija plesne scene, jačanje umjetničkih izvedbenih i edukativskih potencijala suvremenog plesa u širem hrvatskom društvenom kontekstu. Povezujući amatere i profesionalne plesne umjetnike producirano je i oko pedesetak cjelovečernjih plesnih predstava. Od 2009. godine Ansambl je organizator međunarodnog festivala suvremenog plesa Monoplay koji njeguje solo formu, također pokretač okupljanja zadarske plesne scene pod nazivom *Večer plesne minijature*. Godinama je organizator i aktivni sudionik obilježavanja Svjetskog dana plesa. Osnivač je, uz u.o. 21:21 iz Zagreba i edukativne platforme STREAM Zadar koja je postala mjesto susreta i razmjene ideja plesnih umjetnika iz Hrvatske i cijelog svijeta.

Alisa i Bijeli zec je deseta predstava Ansambla koja se premijerno izvodi na Zadarskom kazališnom ljetu. Kazališno ljetu, suradujući sa zadarskim umjetnicima, na taj način postaje inicijator umjetničkog stvaranja u lokalnoj zajednici.

Godine 2016. Zadarskom plesnom ansamblu dodjeljena je Posebna nagrada strukovnih organizacija suvremenog plesa Republike Hrvatske u sezoni 2015./2016. za izuzetan umjetnički doprinos povodom 25. godišnjice djelovanja te za sustavan rad na decentralizaciji i profesionalizaciji plesne umjetnosti u Hrvatskoj.

Plesna predstava kako *Kako je Potjeh tražio istinu* rađena je po predlošku bajke najčuvenije hrvatske autorice, Ivane Brlić Mažuranić. Kao i sve njezine pripovijetke i ova je inspirirana narodnim običajima, hrvatskom tradicijom i u sebi nosi duboku moralnu i nacionalnu poruku. Ivana Brlić Mažuranić i njena bajka me je inspirirala za stvaranje plesno/dramske predstave u kojoj stvaram svijet iz njenih priča, svijet bogate maštovitosti, pun mitoloških bića, fantastičnih likova u magičnim svjetovima. Dramaturški predstava je strukturirana u 12 slika i prati originalnu priču pokušavajući zadržati njezin arhaičan stil i naglasiti čaroliju zbivanja na sceni. Mimetski modus i stilizacija su glavna okosnica estetizacije kostimografije i prostora što mi otvara zamišljanje i stvaranje vizualnog bajkovitog svijeta između fiktivne prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, svijeta van vremena. Bogata i slikovita kostimografija koja prelazi u scenografiju nameće plesaču-glumcu određen način igre i na taj način se stvara specifičan međuodnos s gledateljem, međuodnos kostima i scenskog prostora. Autentična glazba Mojmira Novakovića inspirirana slavenskom mitologijom i hrvatskim folklorom, razigran i brojan plesni i glumački ansambl u koreografiji Sanje Petrovski, tvore ovu predstavu cjelovitim kazališnim činom gledljivim za sve uzraste. Nacionalni identitet nenapadno, ali vrlo snažno i iskonski izvire iz svake pore ove duboko moralne, edukativne i vrlo zabavne priče.

Predstava je ujedno moj istraživački umjetnički doktorski rad na Poslijediplomskom doktorskom studiju slikarstva, Akademija likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, umjetnički mentor red. prof. Zlatko Kauzlaric Atač, teoretska mentorica doc. dr. sc. Teodora Vigato, Sveučilište u Zadru.

Marija Šarić Ban

Tradicijom nadahnutu pripovijetka *Kako je Potjeh tražio istinu* smješta se glazbom i kostimom u područje Dalmatinske zagore. Neponovljivom i izvornom mitološkom pričom spisateljica razumski objašnjavanja nerazumljive pripovijesti o bogovima. Mažuranićkino uplitanje u područja mitologije za autore ove predstave, u ovom slučaju redatelja i kostimografa, koreografa i njegovih asistenata, djeluje istinski inspirativno. Arhetipski motivi vječite borbe dobra i zla kroz utjelovljena božanstva drevnih mitova pripovijedaju o sudbini običnih ljudi. Glavni junaci su starac Vjest i njegova tri unuka Marun, Ljutiša i Potjeh, a sukladno s njihovim sklonostima javljaju se njihove mane utjelovljene kroz likove kompatibilnih bijesova. Plesači na sceni pokretom i gestom oživljavaju neobične likove, a također se pojavljuju i kao scenografija. Zanimljiva rješenja se nameću različitim kazališnim pristupima pojedinim scenama. Glazba Mojmira Novakovića organski se uplela u tkanje ove humane etičke priče. Njegov prvi album *Ivo i Mara* kojega nam je velikodušno dao na korištenje, poezija je o božanstvima koja postoje još od predkršćanskog, praslavenskog vremena.

I umjetnici i publika se izgrađuju strpljivo, dugo i polako. Zbog toga Potjeh ima nekoliko nivoa značaja za ZPA. Osim što je spoj tradicije i suvremenog pristupa umjetničkom djelu, to je atraktivna predstava koja omogućava kontinuirano stjecanje scenskog iskustva mladih plesača mnogobrojnim produkcijama. Spoj je umjetničkog načina izražavanja kroz likovnost, glazbu, kazalište i ples, no najznačajnija je kao edukativni pokazatelj dostignuća ovog ansambla. Naime, nastojali smo da sadašnja podjela uloga odgovara barem u osnovi, onoj od prije gotovo desetljeće kada su ovi isti profesionalni plesači i slobodni umjetnici tada nastupali kao mladi, talentirani polaznici ZPA. S velikim veseljem i entuzijazmom su prihvatili obnovu predstave, sami je postavljali, dotjeravali i brusili. Mislim da je moj uspjeh potpun: učenici su nadmašili učitelja! Hvala im!

Također sam neizmjereno zahvalna Kazalištu lutaka Zadar, Hrvatskom narodnom kazalištu Zadar i Mariji Šarić Ban jer kroz zajedničku produkciju predstave koja nam omogućuje veći broj izvedbi, radimo na profesionalizaciji Ansambla i decentralizaciji plesne umjetnosti u Hrvatskoj.

Sanja Petrovski

PROGRAM PROGRAMME

19—23.08.
2019.

MONO
PLAY
FESTIVAL
SOLO

5

MONOPLAY FESTIVAL
SOLO IZVEDBE CONTEMPORARY
DANCE FESTIVAL

Od jednodnevne manifestacije s lokalnim izvođačima do petodnevnog međunarodnog festivala suvremenog plesa zavidne reputacije u svijetu dug je i naporan put. Rad, znanje, volja i nepresušna energija uloženi su u kontinuiran rast našeg „malog“ festivala. Usko specijaliziran za solo formu, tu bazičnu formu suvremenog plesa, festival je otvoren svim izvedbenim umjetnostima. Također godinama njegujemo jezgru, nepresušnu zadarsku plesnu scenu, koja je i pokrenula festival i uvijek nas nanovo iznenadi svojom svježinom, ozbiljnošću, profesionalizmom i novim licima. Drago mi je što Monoplay postaje važno istraživačko mjesto ne samo kroz kazalište pokreta i plesa već i na nivou suvremenog svjetskog kazališta, inovacije, pomicanja granica umjetničkog djela i nadasve doprinosi kulturi življenja samoga grada. Plesni umjetnici koji sudjeluju na Festivalu odavno su nadrasli stereotipe plesnog djela, a naš uspjeh kao organizatora i prosvjetitelja (moram to tako nazvati) je tim veći jer se naša publika razvija, prihvaća nekonvencionalnost pristupa scenskom djelu, te je otvorena prema eksperimentu i inovaciji. Hvala suradnicima na predivnom iskustvu zajedništva, umjetnicima na nesebičnom dijeljenju svog srca i znanja, sponzorima i pokroviteljima na materijalnim blagodatima, te publici koja nam godinama pruža potporu i ljubav bez zadržke.

It has been a long and winding road from a one-day event with local performers to a five-day international festival of contemporary dance with enviable reputation in the world. We have invested work, knowledge, willingness and endless energy into the continuous growth of our "little" festival. Although specialised for the solo form, the basic form of contemporary dance, the festival is open to all performing arts. Throughout the years, we have also nurtured the core, the inexhaustible Zadar dance scene, which started the festival and which, time and again, manages to surprise us with its fresh approach, seriousness, professionalism, and new faces. I am glad Monoplay is becoming an important place for exploration, not only through the movement and dance theatre but also on the level of international contemporary theatre. It is innovative, it is pushing the boundaries of artistry and, most of all, it contributes to the cultural life of the city itself. Dance artists participating in the festival have long outgrown the stereotypes of the dance profession, and because our audience is evolving, accepts the unconventional approach to performances and is open for experiments and innovation, we consider ourselves even more successful both as organisers and enlighteners (I have to use that word). I would like to thank my collaborators for the amazing togetherness we have experienced, to the artists for selflessly sharing their hearts and knowledge, to the sponsors for material benefits, and the audience for their unconditional love and support throughout the years.

SANJA PETROVSKI
umjetnička voditeljica
artistic director

powered by
BOTANIČAR

BILJKOBORCI

www.monoplay.eu

Z A D A R S K I P L E S N I A N S A M B L

KONCEPT, REŽIJA, KOREOGRAFIJA: SANJA PETROVSKI ASISTENT KOREOGRAFA, FOTOGRAFIJA I VIDEO: MATEA BILOŠNIĆ
PLESAČI I KOREOGRAFI: PATRICIA GOSPIĆ, NATALI PERIĆ, NATAŠA KUSTURA, RUBY IVOSIĆ, MARTA HUBER
KOSTIMOGRAF: MARIJA ŠARIĆ BAN OBLIKOVATELJ SVJETLA: IGOR PETROVSKI

OBLIKOVATELJ TONA: TOMISLAV KRALJEVIĆ SHOME SNIMATELJ TONA: SAŠA MIOČIĆ GLAS: TAMARA ŠOLETIĆ
GRAFIČKO OBLIKOVANJE: IGOR GLUIĆ POKROVITELJI: MINISTARSTVO KULTURE RH, GRAD ZADAR, KULTURA NOVA, ZADARSKA ŽUPANIJA ZAHVALA: KONCERTNI URED ZADAR

PREMIJERA ZADARSKO KAZALIŠNO LJETO 12. SRPNJA 2018. U 21:30: LAPIDARIJ NARODNOG MUZEJA ZADAR

PJESMA PROTIV ŽENA

Tendencija jednog dijela našeg društva koje smatra da se pod krinkom borbe protiv nasilja nad ženama podmeće borba protiv tradicionalnih obiteljskih vrijednosti, vuče korijenje doista iz srednjeg vijeka. Zapis Pjesma protiv žena koji datira iz 16. stoljeća (a čiji je predložak nastao mnogo ranije) poslužio je za multimedijalno scensko djelo u kojem se isprepliću glazbene, tekstualne i plesne forme kroz aktivistički stav koji tematizira stoljetno poimanje ženskog principa življenja na ovim prostorima. Pjesma protiv žena jedinstvena je jer je sačuvana samo u Tkonoskom zborniku i originalni je sastavak u osmeračkim distisima pisan ikavskom čakavštinom. Tkonoski zbornik pronađenom u samostanu Čokovac na otoku Pašmanu pored Zadra, a pisan je kurzivnom glagoljicom što je i inspiracija za plesnu formu ovog scenskog djela. Naime, smatra se da je glagoljica, koja je dubinski povezana sa ideološkim znakovima srednjovjekovne književnosti, nastala po modelu zbroja aureola s ikona: kružnih, kvadratnih, trokutnih i monogramskih. Prožimanjem likovnosti, figurativne i geometrijski apstraktne, sa glagoljskim pismom, a oslikavanje svega navedenog kroz pokret jednim dijelom baziran na Labanovoj metodi suvremenog plesa koja koristi kvadrat i krug kao polazište za organizirano i osmišljeno kretanje, dobije se plesna forma kojom se završava i zaokružuje putovanje kroz vrijeme i prostor. Ispisivanjem teksta glagoljskim pismenima pomoću novog medija: plesa, tj. kroz tijelo, pokret, gestu, stvaraju se sekvence koje zaprimaju novu dimenziju. Predstava je strukturirana od stihova ispisanih tijelima, a svaki plesač je ujedno i koreograf koji stvara vlastitu plesnu minijaturu kao dio koncepta plesne kompozicije. Zadarski plesni ansambl je u nekoliko navrata producirao predstave koje povezuju suvremenu scensku umjetnost sa tradicijom hrvatskog područja (I. B. Mažuranić: Potjeh; Razgovor duše i tijela – prenje, Tri Marije hojehu (Tkonoski zbornik), S. Škrinjarić: Plesna haljina Gdina. Ž. Maslačka), pa i konkretno zadarskog (P. Zoranić: Planine). Zadar ima bogatu kulturnu baštinu vezanu za glagoljašku književnost i crkvenu dramu. Ovaj tekst još je jedan u nizu projekata koji se oslanjaju na zapostavljenu srednjovjekovnu tradiciju zadarskog područja. Cilj jest osuvremenje scenskog prikaza publici nepoznatih i nedovoljno popularnih, a vrlo vrijednih nacionalnih umjetničkih djela u godini koja je proglašena godinom europske kulturne baštine.

